

HOTĂRÂRE
În numele Legii

Cauza de contencios administrativ intentată la cererea avocatului Eugenia Fistican în interesele reclamantului Valeriu Guștiuc către Primăria or. Leova privind apărarea dreptului de acces la informație, lezat prin nesoluționarea în termenul legal a cererii, obligarea acesteia să prezinte informațiile solicitate și încasarea prejudiciului.

(Dosarul nr. 3-63/2025
PIGD: 2-25131939-32-3-15092025)

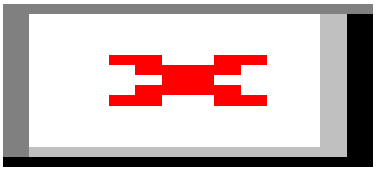

(Hotărârea motivată a fost redactată integral la data de 29 iunie 2026, urmare a cererii de apel nemotivat înaintată de reclamantul Valeriu Guștiuc și reprezentanta acestuia, avocata Eugenia Fistican la 27 aprilie 2026)

Mun. Hîncești, 09 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în procedură scrisă, cererea de chemare în judecată înaintată,

Judecătoria Hîncești, sediul Central, în completul compus din:
Maria Ganganu, *Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ,*
În lipsa:
Valeriu Guștiuc, *reclamant*
Eugenia Fistican, *reprezentanta reclamantului, avocată*
Primăria or. Leova, *pârât*

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT:

1. La 08 septembrie 2025, avocata Eugenia Fistican în interesele reclamantului Guștiuc Valeriu a depus la Judecătoria Hîncești, sediul Leova o cerere de chemare în judecată către Primăria Tochile-Răducani privind apărarea dreptului de acces la informație, lezat prin nesoluționarea în termenul legal a cererii, cererea fiind redirecționată Judecătoriei Hîncești, sediul Central, urmare a sediului în care activează judecătorul specializat în materiale contenciosului administrativ.
2. Respectiv, la 15 septembrie 2025, cererea a parvenit în cadrul secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, la 16 septembrie 2025, fiind repartizată judecătorului Maria Ganganu.
3. Prin încheierea judecătorului din 24 septembrie 2025, s-a dispus admiterea cererii reclamantului privind scutirea de la achitarea taxei de stat și de timbru, fiind concomitent demarată procedura examinării admisibilității acțiuni cu remiterea către părți a încheierii menționate.
4. Potrivit încheierii din 19 ianuarie 2026, urmare a înaintării de către reprezentantul pârâtului a unei cereri privind succesiunea în drepturi, judecătorul a dispus admiterea cererii înaintate cu înlocuirea Primăriei Tochile-Răducani cu Primăria or. Leova.
5. La 11 februarie 2026 fiind înaintată de către reprezentanta reclamantului, avocata Eugenia Fistican cerința de examinare a cauzei în ședință publică, judecătorul prin încheierea din 18 martie 2026, a dispus respingerea acesteia, concomitent cu constatarea ca realizată a pregătirii pricinii pentru dezbateri judiciare, fiind acceptată acțiunea înaintată în procedură scrisă, fiind stabilită pronunțarea hotărârii.
6. În motivarea acțiunii înaintate, a indicat reprezentanta reclamantului că la 28 mai 2025, în interesele beneficiarului de asistență juridică garantată de stat, Valeriu Guștiuc, a solicitat de la Primăria satului Tochile-Răducani mai multe informații de interes public și

anume, la ce dată a fost lichidat colhozul „Заветы Ленина” în care a muncit Valeriu Guștiuc, cine a devenit succesorul de drept al colhozului „Заветы Ленина” în urma lichidării, cât și cine este la moment deținătorul oficial al arhivei colhozului „Заветы Ленина”.

7. Indică reprezentanta reclamantului că prin aceiași cerere a solicitat eliberarea extrasului din contul personal al lui Valeriu Guștiuc conform inscripțiilor din carnetul de muncă, cu indicarea salariului pentru perioada în care a muncit acesta la colhozul „Заветы Ленина”.
8. Susține că cererea privind accesul la informație a fost recepționată de către Primăria Tochile-Răducani la 16 iunie 2025, fapt confirmat prin avizul poștal de recepție, însă care nu a fost soluționată în termen, inclusiv până la sesizarea instanței de contencios administrativ.
9. Respectiv, prin cererea de chemare în judecată formulată, solicită partea reclamantă:

- Să fie scutit Valeriu Guștiuc, beneficiar al asistenței juridice garantate de stat de la achitarea taxei de timbru și a taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată pentru pretenția privind repararea prejudiciului moral;
- Să se dispună examinarea cauzei în ședință publică cu citarea părților;
- Să fie admisă acțiunea;
- Să fie constată încălcarea dreptului de acces la informații de interes public a reclamantului, manifestată prin nesoluționarea în termenul legal a cererii;
- Să fie obligată Primăria satului Tochile-Răducani din raionul Leova să-i furnizeze reclamantului, la adresa de domiciliu, iar reprezentantei, prin intermediul poștei electronice, informația solicitată prin cererea din 28 mai 2025 și anume la ce dată a fost lichidat colhozul „Заветы Ленина” în care a muncit Valeriu Guștiuc, cine a devenit succesorul de drept al colhozului „Заветы Ленина” în urma lichidării, cât și cine este la moment deținătorul oficial al arhivei colhozului „Заветы Ленина”;
- Să se încaseze din contul pârâtului în beneficiul reclamantului, prejudiciul moral în sumă de 1 000 lei pentru nesoluționarea în termenul legal a cererii privind accesul la informația de interes public și cheltuielile de judecată suportate în legătură cu expedierea corespondenței prin scrisori recomandate și deplasarea la sediul instanței, sumă ce urmează a fi concretizată.

10. Respectiv, urmare a admiterii cererii privind succesiunea în drepturi, la 26 ianuarie 2026, Primăria orașului Leova, a înaintat o referință prin intermediul poștei electronice a instanței.
11. În motivarea referinței înaintate, autoritatea publică pârâtă, cu referire la admisibilitatea acțiunii a indicat că cererea de chemare în judecată înaintată este semnată de reclamantul Valeriu Guștiuc și reprezentanta acestuia, avocata Eugenia Fistican, deși mandatul avocațial al acesteia nu este semnat de către reclamant, astfel, din punctul de vedere al autorității pârâte, avocata nu este împuternicită legal în a semna cererea de chemare în judecată.
12. Referitor la temeinicia acțiunii, a indicat Primăria orașului Leova că este dispusă să răspundă la întrebările înaintate de reclamant, cât și să elibereze extrasul din contul personal al lui Valeriu Guștiuc.
13. Astfel, a menționat autoritatea pârâtă că nu poate oferi răspuns la primele 3 întrebări formulate de reclamant, din motivul că deținătorul oficial al arhivei colhozului „Заветы Ленина” este Serviciul arhivă raional Leova.

14. Totodată, susține că cărțile salariale ale angajaților colhozului „Заветы Ленина”, au fost transmise spre păstrare Primăriei Tochile-Răducani, conform copiei carnetului de muncă eliberat pe numele reclamantului, ultimul lucrând în colhozul menționat, în perioada 12 mai 1976 – 28 mai 1980.
15. Aferent solicitării numărul patru înaintată de reclamant, pârâtul a indicat că au fost analizate cărțile salariale ale angajaților colhozului „Заветы Ленина” pentru anii menționați, nefiind găsită persoana Valeriu Guștiuc, în câteva cărți salariale fiind indicată persoana „Huștiuc Valerii Feod.”, însă nefiind confirmată identitatea persoanei, dacă este una și aceiași.
16. Menționează pârâtul că conform cărții salariale din anul 1976, la nr. 2102, se regăsește persoana „Huștiuc Valerii Feod.”, care pe parcursul anului 1976 a lucrat 41 de zile, încasând un salariu de 176,45 ruble de tip sovietic. Subsecvent potrivit cărții salariale din 1977, la nr. 1940, se regăsește persoana „Huștiuc Valerii Feod.”, care pe parcursul acelui an ar fi lucrat 53 de zile, încasând un salariu total de 224,66 ruble de tip sovietic.
17. Totodată, conform cărții salariale din anul 1978, la nr. 1377, se regăsește persoana „Huștiuc Valerii Feod.”, care a lucrat 366 de zile, încasând salariul de 1 845,21 ruble de tip sovietic. În cartea salarială din anul 1979, la nr. 1940, de asemenea este regăsită persoana „Huștiuc Valerii Feod.”, care pe parcursul acelui an nu a înregistrat zile lucrate sau încasări de salariu, iar în cartea salarială din 1980, nu au fost identificate astfel de persoane precum Valeriu Guștiuc sau „Huștiuc Valerii Feod.”.
18. În asemenea circumstanțe, invocând înlăturarea neajunsurilor menționate în cererea de chemare în judecată, Primăria orașului Leova, a solicitat respingerea drept neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de reclamant, din motiv că au fost îndeplinite solicitările reclamantului în limita informației deținută.
19. Ulterior, urmare a referinței înaintate de autoritatea publică pârâtă, la 11 februarie 2026, reprezentanta reclamantului, avocata Eugenia Fistican, a înaintat o opinie pe marginea acesteia, solicitând admiterea cererii de chemare în judecată în sensul formulat, cu examinarea cauzei în ședință publică.
20. Argumentând opinia înaintată, reprezentanta reclamantului a indicat că faptul nedeținerii de către Primăria orașului Leova a vre-unui dosar administrativ privind procedura inițiată în baza cererii privind accesul la informație depusă la Primăria Tochile-Răducani, nu o exonerează de îndeplinirea acestei obligațiuni procesuale, or succesorului fiind transmise toate drepturile și obligațiile predecesorului, prin urmare Primăria Leova nu este lipsită de posibilitatea de a prezenta în instanță dosarul administrativ deținut de Primăria Tochile-Răducani.
21. Mai indică că faptul că deținătorul oficial al arhivei colhozului „Заветы Ленина” este Serviciul arhivă raională Leova, nu poate constitui temei pentru a nu furniza informațiile solicitate, pârâtul fiind în dreptul său procesual de a solicita informațiile corespunzătoare pentru a le prezenta.
22. Referitor la argumentul privind lipsa împuternicirilor, a indicat reprezentanta reclamantului că este un argument neîntemeiat, or, indică reprezentanta reclamantă că al doilea exemplar al mandatului, care este păstrat la evidență în cadrul Cabinetului avocatei, este semnat de beneficiar, având aceiași forță juridică ca și primul exemplar, iar faptul că în momentul expedierii copiei acțiunii în adresa instanței, din neatenție nu a fost semnat primul exemplar al mandatului, nu atestă lipsa împuternicirilor, mai mult reprezentanta fiind delegată în interesele reclamantului prin decizia Coordonatorului

Oficiului Teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, mai mult, cererea de chemare în judecată este semnată inclusiv de însăși reclamant.

23. Fiind adusă la cunoștință autorității pârâte opinia înaintată, la 27 februarie 2026, Primăria orașului Leova, a înaintat prin intermediul poștei electronice un răspuns, prin care, referitor la admisibilitatea acțiunii și argumentul privind împuternicirea reprezentatei, a indicat că cererea de chemare în judecată a fost înaintată de avocata Eugenia Fistican în interesele reclamantului fără împuternicirile necesare.
24. Cu privire la prezentarea dosarului administrativ și temeinicia acțiunii, a reiterat autoritatea pârâtă că nu deține niciun dosar administrativ cu privire la procedura inițiată în baza cererii privind accesul la informații depusă de Valeriu Guștiuc, prin urmare dat fiind faptul că autoritatea publică și-a executat obligațiile solicitate de reclamant în limitele competenței și informațiilor disponibile, întocmind în aceste sens răspunsul nr. RI110 din 23 ianuarie 2026, recepționat de reclamant, pârâtul își menține poziția expusă în referință.

LEGISLAȚIE RELEVANTĂ:

Pe marginea admisibilității:

25. Art. 17 Cod administrativ, stabilește:

„ Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

26. Art. 29 Cod administrativ, prevede:

„ (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.
(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

27. Art. 163 Cod administrativ:

„ Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:
c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.”

28. Art. 191 Cod administrativ:

„(1) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.”

29. Art. 207 Cod administrativ:

„(1) Instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;
c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sânt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată."

30. Art. 6 din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023, privind accesul la informațiile de interes public, prevede:

„ (1) Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege.

(2) Furnizorii de informații sunt obligați să asigure accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege."

31. Art. 13 din Legea nr. 148/2023, privind accesul la informațiile de interes public:

„ (1) Orice persoană fizică sau juridică (în continuare – *solicitant*) are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public în condițiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public (în continuare – *cerere*).

(2) Furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condițiile legii."

32. Art. 25 din Legea nr. 148/2023, privind accesul la informațiile de interes public:

„ (1) Orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi.

(2) Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice.

(3) Acțiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul prevăzut la art. 19, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului."

Pe marginea fondului:

33. Art. 5 Cod administrativ:

„ Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea."

34. Art. 7 Cod administrativ:

„ Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public."

35. Art. 8 Cod Administrativ:

„ Regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice."

36. Art. 10 Cod administrativ:

„ (1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

37. Art. 206 Cod administrativ:

„ (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare).”

38. Art. 218 Cod administrativ:

„ a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

39. Art. 219 Cod administrativ:

„ (1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.”

40. Art. 224 Cod administrativ:

„ (1) Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul”

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

41. Art. 225 Cod administrativ:

„ (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.”

42. Art. 19 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public:

„ (1) Informațiile de interes public se comunică solicitantului din momentul în care sunt disponibile pentru a fi comunicate, dar nu mai târziu de 10 zile de la data înregistrării cererii.”

43. Art. 26 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public:

„ (4) Dacă instanța de judecată constată o încălcare a prevederilor prezentei legi, aceasta aplică furnizorului de informații o amendă în modul prevăzut la art. 28 și 29, prin hotărârea sau decizia în fond, indiferent dacă reclamantul a solicitat sau nu aplicarea acesteia.

(5) Reclamanții au dreptul de a solicita și repararea prejudiciului material și/sau moral.”

MOTIVAREA INSTANȚEI:

Pe marginea admisibilității:

44. Analizând cererea de chemare în judecată prin prisma dispozițiilor art. 207 alin. (2) lit. a) – c) Cod administrativ, instanța reține că nu sunt incidente motivele referitoare la autoritatea de lucru judecat sau existența unei încheieri anterioare de încetare a procesului în privința unui litigiu identic. Din materialele anexate dosarului nu rezultă existența unei hotărâri judecătorești definitive între aceleași părți, având același obiect și aceleași temeiuri juridice, după cum nu se atestă că pe rolul altei instanțe s-ar afla o cauză identică pendinte. În egală măsură, nu există dovezi că reclamanta ar fi renunțat anterior la acțiune ori că litigiul ar fi fost soluționat prin tranzacție judiciară, astfel încât aceste impedimente procesuale nu pot constitui temei pentru declararea inadmisibilității.
45. Cu referire la dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. d) și lit. f) Cod administrativ, instanța urmează să examineze dacă acțiunea a fost introdusă în termenul legal și dacă erau incidente obligațiile privind procedura prealabilă. În acest sens, art. 208 alin. (1) Cod administrativ stabilește regula generală potrivit căreia, anterior sesizării instanței de contencios administrativ, persoana interesată trebuie să respecte procedura prealabilă, cu excepțiile expres prevăzute de lege. Totodată, legiuitorul a instituit și derogări de la această regulă, tocmai pentru a evita formalismul excesiv în situațiile în care procedura administrativă anterioară nu mai prezintă utilitate practică ori este exclusă expres prin lege.
46. În acest sens, instanța subliniază că normele ce reglementează termenele procedurale și obligația formulării cererii prealabile trebuie interpretate prin prisma principiului securității raporturilor juridice, dar și a principiului efectivității dreptului de acces la o instanță. Or, simpla existență a unui act administrativ emis de autoritate nu este suficientă pentru a considera că termenul procedural a început să curgă, în lipsa dovezii comunicării efective a acestuia către persoana vizată. Exigența comunicării actului administrativ constituie o garanție fundamentală a dreptului la apărare și a posibilității reale a persoanei de a-și valorifica drepturile procesuale într-un termen previzibil și rezonabil.
47. Analizând înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată, instanța reține că reclamantul s-a adresat Primăriei Tochile-Răducani cu o cerere privind accesul la informație la 16 iunie 2025, cererea fiind recepționată de primărie la 19 iunie 2025 (f.d.17).
48. În continuare, instanța apreciază necesar să verifice dacă reclamantul a respectat condițiile de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, inclusiv sub aspectul necesității parcurgerii procedurii prealabile și al respectării termenului de adresare în instanță.
49. Sub acest aspect, instanța reține că potrivit art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează în situația în care legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată. Norma respectivă instituie o derogare expresă de la regula generală a obligativității procedurii prealabile, derogare justificată prin voința legiuitorului de a asigura o protecție jurisdicțională promptă și efectivă în anumite categorii de litigii administrative.
50. Or, în materia accesului la informațiile de interes public, legiuitorul a reglementat expres modalitatea de contestare a refuzului furnizorului de informații. Astfel, potrivit art. 25 alin. (2) din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile,

cu excepțiile și completările stabilite de legea specială. Totodată, norma citată stabilește expres că, în partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice.

51. Prin urmare, coroborând prevederile art. 163 lit. c) Cod administrativ cu dispozițiile speciale ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 148/2023, instanța concluzionează că reclamantul nu era obligată să formuleze și să depună o cerere prealabilă în lipsa răspunsului din partea autorității pârâte, fiind îndreptățit să se adreseze nemijlocit în instanța de contencios administrativ pentru apărarea dreptului pretins încălcat.
52. De asemenea, instanța reține că art. 25 alin. (3) din Legea nr. 148/2023 stabilește expres termenul în interiorul căruia poate fi exercitată acțiunea în contencios administrativ, și anume în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Norma respectivă instituie un termen special de contestare, derogatoriu de la regulile generale prevăzute de Codul administrativ, termen care are caracter imperativ și urmează a fi verificat de instanță sub aspectul respectării sale.
53. În speță, instanța constată că din momentul adresării cu cererea privind accesul la informații către autoritatea publică, până în momentul înaintării acțiunii în contencios administrativ, reclamantul nu a primit răspunsul solicitat, deși cererea a fost recepționată de autoritatea pârâtă la 17 iunie 2025.
54. În acest context, instanța observă că partea a doua a art. 25 alin. (3) din Legea nr. 148/2023 reglementează în mod distinct ipoteza în care furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul stabilit la art. 19 din aceeași lege. Pentru asemenea situații, legiuitorul a prevăzut expres că acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului legal acordat autorității pentru examinarea cererii.
55. Prin urmare, în lipsa unui răspuns comunicat reclamantului, termenul de 30 de zile prevăzut pentru contestarea răspunsului furnizorului de informații nu este incident, devenind aplicabil termenul special de un an instituit pentru contestarea inacțiunii autorității publice. Având în vedere că acțiunea a fost introdusă înainte de expirarea acestui termen și că reclamantul a sesizat instanța ca urmare a nesoluționării cererii sale de acces la informații, instanța concluzionează că dreptul la acțiune a fost exercitat în interiorul termenului legal prevăzut de lege. În consecință, se constată respectarea exigențelor procedurale referitoare la termenul de adresare în instanță, și anume a prevederilor art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ.
56. Cu referire la motivele de inadmisibilitate prevăzute de art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, instanța apreciază necesar să verifice existența unui drept vătămat sau a unui interes legitim care să justifice înaintarea acțiunii în contencios administrativ de către reclamant.
57. Astfel, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege. Norma respectivă consacră caracterul universal al dreptului de acces la informație, legiuitorul necondiționând exercitarea acestui drept de justificarea unui interes personal, direct sau patrimonial. Prin urmare, simpla calitate de persoană fizică sau juridică este suficientă pentru a legitima formularea unei cereri de acces la informațiile de interes public.
58. Totodată, alin. (2) al aceluiași articol stabilește obligația corelativă a furnizorilor de informații de a asigura accesul la informațiile de interes public în condițiile legii. Prin

instituirea unei asemenea obligații legale, legiuitorul a urmărit să creeze un mecanism efectiv de realizare a dreptului de acces la informație, mecanism care implică nu doar posibilitatea teoretică de solicitare a informațiilor, ci și obligația pozitivă a autorităților de a furniza informațiile solicitate, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.

59. În aceeași ordine de idei, art. 13 alin. (1) din Lege, stabilește că orice persoană fizică sau juridică are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public. Norma citată consacră nu doar dreptul de a formula o solicitare, ci și dreptul corelativ de a obține un răspuns efectiv din partea furnizorului de informații, în limitele și condițiile prevăzute de lege.
60. Subsecvent, alin. (2) al aceluiași articol stabilește expres că furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condițiile legii. Din interpretarea sistemică a normelor enunțate rezultă că refuzul furnizorului de informații de a comunica informațiile solicitate reprezintă o ingerință susceptibilă de a afecta exercițiul dreptului de acces la informație și, implicit, de a genera dreptul persoanei interesate de a solicita protecție jurisdicțională.
61. În acest sens, instanța subliniază că noțiunea de interes legitim nu poate fi interpretată într-o manieră formală sau excesiv de restrictivă, ci trebuie analizată în raport cu circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, prin prisma scopului urmărit de reclamant și a legăturii existente între acesta și obiectul cererii adresate autorității publice. Interesul legitim există ori de câte ori persoana urmărește obținerea unei protecții juridice efective pentru un drept sau pentru o situație juridică individuală recunoscută de ordinea de drept, iar soluția solicitată este aptă să producă efecte directe asupra sferei sale juridice.
62. Raportând aceste considerente la circumstanțele speței, instanța constată că reclamantul s-a adresat autorității pârâte cu o solicitare de furnizare a unor informații care îl privesc în mod nemijlocit și care sunt strâns legate de propria sa situație juridică. Din conținutul cererii formulate nu rezultă că reclamantul ar fi urmărit obținerea unor informații referitoare la persoane terțe, la aspecte abstracte sau la chestiuni care nu au nicio legătură cu drepturile și interesele sale proprii. Dimpotrivă, informațiile solicitate vizează în mod direct persoana reclamantului și sunt susceptibile să producă consecințe juridice asupra acestuia, fapt ce demonstrează existența unei legături suficiente între obiectul solicitării și sfera sa juridică individuală.
63. Mai mult decât atât, dreptul de acces la informațiile care privesc propria persoană reprezintă o componentă importantă a principiilor transparenței administrative, bunei administrări și protecției efective a drepturilor individuale. Posibilitatea persoanei de a cunoaște informațiile deținute de autoritățile publice care o vizează constituie o premisă necesară pentru exercitarea altor drepturi și garanții procedurale, inclusiv pentru contestarea unor acte administrative, pentru apărarea intereselor sale legitime sau pentru clarificarea situației sale juridice. Prin urmare, refuzul expres ori tacit al autorității de a furniza asemenea informații este apt să afecteze în mod direct interesele reclamantului, conferindu-i acestuia justificarea necesară pentru sesizarea instanței de contencios administrativ.
64. În consecință, instanța apreciază că reclamantul a demonstrat existența unui interes legitim propriu, personal și actual la înaintarea prezentei acțiuni, întrucât informațiile solicitate îl privesc nemijlocit și sunt de natură să influențeze situația sa juridică. Astfel, reclamantul nu acționează în apărarea unui interes general, abstract sau ipotetic, ci urmărește valorificarea unui drept procedural și material care îi aparține în mod direct. În

asemenea circumstanțe, instanța concluzionează că nu este incident temeiul de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, interesul legitim al reclamantului fiind pe deplin justificat și suficient pentru declanșarea controlului judecătoresc asupra pretinsei inacțiuni a autorității publice pârâte.

65. Pe final, examinând condițiile prevăzute de art. 207 alin. (2) lit. g) și h) Cod administrativ, instanța constată că acțiunea a fost formulată de persoane care dețin calitate procesuală și împuterniciri legale, iar cererea de chemare în judecată corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute de lege, nefiind identificate neajunsuri procedurale care să împiedice examinarea cauzei în fond.
66. Instanța mai reține că în concordanță cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO), dreptul de acces la o instanță, ca element inerent al garanțiilor prevăzute de art. 6 §1 din Convenție, nu este unul absolut, însă orice limitare procedurală impusă acestuia trebuie să urmărească un scop legitim și să respecte un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.
67. În ansamblul circumstanțelor constatate, instanța concluzionează că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru declararea inadmisibilității acțiunii, cauza urmând a fi examinată în fond, cu aprecierea probelor și argumentelor prezentate de părți în cadrul contradictorialității procesuale.

Pe marginea fondului cauzei:

68. Instanța, în urma examinării înscrisurilor anexate la materialele cauzei, precum și a dosarului administrativ prezentat, constată că la 28 mai 2025, Valeriu Guștiuc, s-a adresat prin intermediul reprezentatei sale, avocata Eugenia Fistican către Primăria satului Tochile-Răducani, cu o cerere privind accesul la informație.
69. Prin cererea înaintată, a solicitat reclamantul comunicarea informațiilor, și anume la ce dată a fost lichidat colhozul „Заветы Ленина”, în care a muncit acesta, cine a devenit succesorul de drept al colhozului în urma lichidării, cine este la moment deținătorul oficial al arhivelor acelui colhoz, cât și eliberarea extrasului din contul personal al reclamantului conform inscripțiilor din carnetul de muncă, cu indicarea salariului pentru perioada în care a muncit în colhozul nominalizat (f.d.4-5).
70. Potrivit avizului de recepție a cererii, aceasta a fost recepționată de autoritatea publică pârâtă la 16 iunie 2026 (f.d.17).
71. Respectiv, urmare a inacțiunii autorității publice pârâte, la 08 septembrie 2025, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în contencios administrativ, prin care în final a solicitat:

- Să fie scutit Valeriu Guștiuc, beneficiar al asistenței juridice garantate de stat de la achitarea taxei de timbru și a taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată pentru pretenția privind repararea prejudiciului moral;
- Să se dispună examinarea cauzei în ședință publică cu citarea părților;
- Să fie admisă acțiunea;
- Să fie constată încălcarea dreptului de acces la informații de interes public a reclamantului, manifestată prin nesoluționarea în termenul legal a cererii;
- Să fie obligată Primăria satului Tochile-Răducani din raionul Leova să-i furnizeze reclamantului, la adresa de domiciliu, iar reprezentantei, prin intermediul poștei electronice, informația solicitată prin cererea din 28 mai 2025 și anume la ce dată a fost

lichidat colhozul „Заветы Ленина” în care a muncit Valeriu Guștiuc, cine a devenit succesorul de drept al colhozului „Заветы Ленина” în urma lichidării, cât și cine este la moment deținătorul oficial al arhivei colhozului „Заветы Ленина”;

- Să se încaseze din contul pârâtului în beneficiul reclamantului, prejudiciul moral în sumă de 1 000 lei pentru nesoluționarea în termenul legal a cererii privind accesul la informația de interes public și cheltuielile de judecată suportate în legătură cu expedierea corespondenței prin scrisori recomandate și deplasarea la sediul instanței, sumă ce urmează a fi concretizată.

72. Instanța reține că dreptul de acces la informațiile de interes public constituie una dintre garanțiile fundamentale ale unei societăți democratice. În acest sens, potrivit art. 6 și art. 13 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, orice persoană are dreptul de a solicita și de a obține informații de interes public, iar furnizorii de informații au obligația pozitivă și corelativă de a asigura accesul la informațiile pe care le dețin, în condițiile și termenele stabilite de lege. Acest drept nu se rezumă la simpla posibilitate formală de a adresa o solicitare, ci presupune obligația efectivă a furnizorului de informații de a examina cererea, de a identifica informațiile solicitate și de a comunica un răspuns complet, motivat și în termenul legal.
73. Analizând circumstanțele cauzei, instanța constată că reclamantul a formulat o cerere prin care a solicitat furnizarea unor informații aflate în posesia sau care puteau fi deținute de autoritatea pârâtă, pârâtul având calitatea de furnizor de informații în sensul Legii nr. 148/2023, fiind, prin urmare, subiect al obligațiilor instituite de această lege.
74. Cu toate acestea, instanța observă că informațiile respective nu au fost furnizate în termenul legal prevăzut de art. 19 din Legea nr. 148/2023, ci doar ulterior inițierii și examinării prezentului litigiu. Or, respectarea termenului de răspuns reprezintă o componentă esențială a dreptului de acces la informație. Furnizarea informațiilor după expirarea termenului legal și doar ca urmare a declanșării procedurilor judiciare nu poate fi echivalată cu executarea corespunzătoare și la timp a obligațiilor prevăzute de lege. În caz contrar, caracterul imperativ al termenelor instituite de legiuitor ar fi lipsit de efect util, iar persoanele interesate ar fi private de posibilitatea de a beneficia efectiv și oportun de informațiile solicitate.
75. Din această perspectivă, instanța apreciază că simplul fapt al furnizării ulterioare a unor informații nu înlătură și nu remediază retroactiv încălcarea deja produsă a dreptului reclamantului de a primi un răspuns în termenul legal. Obiectul acțiunii în constatare îl constituie tocmai verificarea conduitei autorității prin raportare la obligațiile care îi reveneau la momentul examinării cererii de acces la informație, iar nu exclusiv existența sau inexistența unui răspuns la data soluționării cauzei.
76. Mai mult, instanța reține că însăși conduita procesuală a pârâtului confirmă existența posibilității reale de identificare și furnizare a cel puțin unei părți din informațiile solicitate. Astfel, în cursul examinării cauzei, autoritatea pârâtă a identificat documente relevante și a comunicat reclamantului anumite informații, ceea ce demonstrează că aceasta dispunea de capacitatea efectivă de a răspunde solicitării formulate. Prin urmare, imposibilitatea absolută de executare a obligației de furnizare a informației nu a fost dovedită.
77. Faptul că pârâtul a susținut că anumite informații nu se află în posesia sa și că nu deține integral volumul de date solicitate de reclamant nu este de natură să înlăture concluzia privind încălcarea dreptului de acces la informație. Dimpotrivă, chiar și în ipoteza în care

o parte dintre informații nu se aflau în posesia autorității, aceasta avea obligația de a comunica în termenul legal informațiile pe care le deținea și de a informa solicitantul cu privire la limitele competenței sale sau la lipsa deținerii anumitor date. Neexecutarea acestei obligații în termenul prevăzut de lege constituie o încălcare distinctă a dreptului de acces la informație.

78. În consecință, instanța apreciază că sunt întrunite toate condițiile pentru admiterea capătului de cerere privind constatarea încălcării dreptului reclamantului de acces la informațiile de interes public, deoarece informațiile identificate de autoritatea pârâtă au fost furnizate tardiv, cu depășirea termenului legal, iar răspunsul complet și corespunzător nu a fost oferit la momentul la care legea impunea aceasta.
79. Referitor la capătul de cerere privind obligarea autorității publice pârâte să furnizeze informațiile solicitate, instanța reține că, potrivit materialelor dosarului, la data de 26 ianuarie 2026, iar ulterior și la 30 ianuarie 2026, pârâtul a depus referințe pe marginea acțiunii formulate, anexând extrase din cărțile salariale aferente anilor 1976–1979 și alte înscrisuri identificate în limitele documentelor aflate în posesia sa. Totodată, pârâtul a explicat că, în ceea ce privește o parte dintre informațiile solicitate prin întrebările nr. 1-3 din cererea reclamantului, calitatea de furnizor al informațiilor respective aparține Serviciului Arhivă Raională Leova, iar nu autorității pârâte (f.d. 66).
80. În acest context, instanța subliniază că obligația de furnizare a informației poate fi impusă exclusiv subiectului care deține informația solicitată și care are, potrivit legii, calitatea de furnizor al acesteia. Instanța nu poate obliga o autoritate publică să furnizeze informații pe care nu le deține și asupra cărora nu exercită atribuții de administrare sau păstrare. O asemenea obligație ar depăși limitele competenței legale a pârâtului și ar conduce la impunerea unei sarcini imposibil de executat.
81. Or, din probele administrate rezultă că pârâtul a furnizat, pe parcursul examinării cauzei, toate informațiile și documentele pe care le-a identificat în arhiva și evidențele aflate în posesia sa. De asemenea, acesta a explicat motivat că restul informațiilor solicitate nu se află în gestiunea sa și că un alt subiect are calitatea de furnizor al acestora. În lipsa unor probe care să demonstreze că pârâtul deține în realitate informațiile respective și refuză să le furnizeze, instanța nu poate dispune obligarea acestuia la executarea unei prestații imposibile ori care excedează competenței sale legale.
82. Prin urmare, instanța concluzionează că obligația de furnizare a informațiilor a fost executată de către pârât în măsura în care aceasta îi era imputabilă și posibilă, informațiile aflate în posesia sa fiind comunicate reclamantului în cursul judecării cauzei. În partea ce vizează informațiile care nu sunt deținute de pârât și pentru care acesta nu are calitatea de furnizor de informații, cerința reclamantului privind obligarea autorității la furnizarea acestora apare ca neîntemeiată și imposibil de executat, motiv pentru care urmează a fi respinsă.
83. Cu referire la pretenția reclamantului privind repararea prejudiciului moral în cuantum de 1 000 lei, instanța reține că aceasta este accesorie constatării încălcării dreptului de acces la informațiile de interes public și urmează a fi examinată prin prisma conduitei autorității pârâte, a consecințelor produse asupra reclamantului și a mecanismelor reparatorii instituite de legiuitor.
84. În acest sens, instanța remarcă faptul că autoritatea pârâtă avea obligația legală de a examina cererea reclamantului și de a-i comunica un răspuns în termenul și condițiile prevăzute de lege. Această obligație nu presupunea exclusiv furnizarea integrală a

informațiilor solicitate, ci și adoptarea unei conduite administrative diligente și transparente. Astfel, în situația în care autoritatea deținea doar o parte din informațiile solicitate, aceasta urma să le comunice solicitantului în limitele informațiilor aflate în posesia sa, iar în măsura în care anumite informații nu erau deținute sau nu intrau în sfera sa de competență funcțională, avea obligația de a informa corespunzător solicitantul despre această împrejurare.

85. Mai mult decât atât, având în vedere principiile bunei administrări, ale cooperării loiale dintre administrație și cetățean, precum și principiul eficienței activității administrative, autoritatea era obligată să ofere reclamantului îndrumările necesare pentru exercitarea efectivă a dreptului său de acces la informație, inclusiv prin indicarea autorității sau instituției care, potrivit competențelor sale legale, ar putea deține informațiile solicitate. O asemenea conduită reprezintă o expresie a obligației autorităților publice de a facilita realizarea drepturilor persoanelor și de a evita transformarea procedurilor administrative într-un obstacol formal pentru cetățeni.
86. În cauza dedusă judecății, instanța a constatat deja că pârâtul a identificat și a furnizat reclamantului o parte dintre informațiile solicitate abia pe parcursul examinării litigiului. Această împrejurare demonstrează că autoritatea dispunea de posibilitatea efectivă de a răspunde solicitării formulate și că, cel puțin în privința informațiilor aflate în posesia sa, obligația legală putea fi executată în termenul prevăzut de lege. Prin urmare, neexecutarea acestei obligații în termenul legal nu poate fi justificată prin simpla furnizare ulterioară a informațiilor și constituie o încălcare a dreptului reclamantului de acces la informațiile de interes public.
87. Instanța apreciază că o asemenea încălcare este susceptibilă să genereze un prejudiciu moral, constând în starea de incertitudine, frustrare și disconfort cauzată persoanei care, deși a utilizat mecanismul legal instituit pentru obținerea informațiilor de interes public, a fost lipsită de posibilitatea de a beneficia de acestea într-un termen rezonabil și previzibil. Necesitatea sesizării instanței de judecată pentru obținerea unui răspuns pe care autoritatea era obligată să îl furnizeze în cadrul procedurii administrative reprezintă, prin ea însăși, o consecință negativă ce depășește inconvenientele obișnuite ale vieții sociale și justifică acordarea unei compensații cu caracter reparator.
88. Totodată, instanța reține că repararea prejudiciului moral în asemenea litigii nu urmărește sancționarea autorității publice, ci restabilirea echilibrului afectat prin încălcarea dreptului subiectiv al persoanei și acordarea unei satisfacții echitabile pentru atingerea adusă intereselor sale nepatrimoniale. În acest sens, existența prejudiciului moral poate fi dedusă din însăși natura încălcării constatate, fără a fi necesară dovedirea unor consecințe materiale ori a unor suferințe de o intensitate excepțională.
89. Potrivit art. 26 alin. (5) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, reclamanții au dreptul să solicite repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public. Astfel, legiuitorul a recunoscut în mod expres caracterul reparator al mecanismului jurisdicțional instituit de lege și posibilitatea acordării unei compensații bănești în cazul constatării unei asemenea încălcări.
90. Prin urmare, având în vedere natura dreptului încălcat, conduita procesuală a pârâtului, durata depășirii termenului legal de răspuns, necesitatea reclamantului de a recurge la procedura judiciară pentru valorificarea dreptului său, precum și principiile echității și

proporționalității, instanța apreciază că solicitarea privind repararea prejudiciului moral este întemeiată.

91. Sub acest aspect, suma de 1 000 lei solicitată de reclamant apare ca fiind una rezonabilă, echitabilă și proporțională cu gravitatea încălcării constatate, fiind aptă să ofere reclamantului o satisfacție echitabilă pentru atingerea adusă dreptului său, fără a conduce la o îmbogățire nejustificată și fără a transforma mecanismul reparator într-un instrument cu caracter punitiv. Din aceste considerente, instanța va dispune încasarea din contul autorității pârâte în beneficiul reclamantului a sumei de 1 000 (una mie) lei cu titlu de prejudiciu moral.
92. Subsecvent, instanța remarcă faptul că pe parcursul examinării cauzei autoritatea pârâtă a întreprins măsuri pentru identificarea documentelor disponibile și a furnizat reclamantului informațiile pe care le deținea efectiv. Deși aceste acțiuni au fost realizate tardiv și nu sunt de natură să înlăture încălcarea deja produsă, ele relevă faptul că pârâtul a manifestat, în cele din urmă, disponibilitatea de a executa obligațiile care îi reveneau potrivit legii.
93. În aceste condiții, instanța apreciază că scopul protecției jurisdicționale a fost realizat prin constatarea încălcării dreptului reclamantului, obligarea implicită la respectarea exigențelor legale pe viitor și acordarea unei compensații pentru prejudiciul moral suferit. În raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, aplicarea suplimentară a sancțiunilor prevăzute la art. 26 alin. (4) din Legea nr. 148/2023 nu se impune, întrucât aceasta ar depăși necesitatea unei reacții judiciare proporționale față de conduita constatată.
94. Prin urmare, instanța consideră inoportună antrenarea răspunderii judiciare suplimentare a autorității pârâte în condițiile art. 26 alin. (4) din Legea nr. 148/2023, reținând că măsurile reparatorii dispuse prin prezenta hotărâre sunt suficiente și adecvate pentru restabilirea drepturilor reclamantului și pentru realizarea finalității urmărite de legiuitor în materia accesului la informațiile de interes public.
95. Nu în ultimul rând, instanța apreciază ca fiind întemeiată și cerința reclamantului privind repararea prejudiciului material suportat în legătură directă cu solicitarea dreptului său de acces la informațiile de interes public. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul a suportat cheltuieli în cuantum de 18,60 lei, reprezentând costuri aferente expedierii trimiterilor poștale necesare formulării, motiv pentru care, instanța va dispune încasarea din contul autorității pârâte în beneficiul reclamantului a sumei de 18,60 lei cu titlu de prejudiciu material suportat de reclamant.
96. În susținerea concluziilor expuse, instanța ține cont și de jurisprudența CtEDO în materia accesului la informațiile de interes public. Astfel, în cauza *Magyar Helsinki Bizottság c. Ungariei (Marea Cameră, Hotărârea din 08 noiembrie 2016)*, Curtea a reținut în par. 156 și 158 că accesul la informațiile de interes public aflate în posesia autorităților poate constitui un element esențial al dreptului de a primi informații garantat de art. 10 din Convenție, iar refuzul sau omisiunea autorităților de a furniza informațiile solicitate este susceptibilă să reprezinte o ingerință în exercitarea acestui drept.
97. Raportând aceste principii la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că autoritatea pârâtă a identificat și furnizat ulterior o parte din informațiile solicitate de reclamant, ceea ce confirmă că acestea existau și se aflau în sfera sa de control. Cu toate acestea, informațiile respective nu au fost comunicate în termenul legal prevăzut de lege, reclamantul fiind nevoit să recurgă la procedura judiciară pentru valorificarea dreptului său. În consecință, instanța apreciază că omisiunea pârâtului de a răspunde în termenul

legal cererii privind accesul la informațiile de interes public constituie o încălcare a dreptului reclamantului la acces efectiv la informație, împrejurare care justifică atât constatarea încălcării respective, cât și acordarea unei reparații echitabile pentru prejudiciul cauzat.

În conformitate cu prevederile art. 219, art.224 alin. (1) lit.d) și f) Cod administrativ, art. 225 -226, 232 Cod administrativ, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Cererea avocatului Eugenia Fistican în interesele reclamantului Guștiuc Valeriu către Primăria or. Leova privind apărarea dreptului de acces la informație, lezat prin nesoluționarea în termenul legal a cererii, obligarea acesteia să prezinte informațiile solicitate, și încasarea prejudiciului – **se admite în parte.**

Se constată încălcarea dreptului de acces la informații de interes public a reclamantului Guștiuc Valeriu, manifestat prin nesoluționarea în termen legal a cererii din 16 iunie 2025.

Se încasează din contul Primăriei or. Leova în beneficiul lui Guștiuc Valeriu a prejudiciului moral pentru nesoluționarea în termenul legal al cererii din 16 iunie 2025 – în cuantum de 1000,00 (una mie,00) lei.

Se încasează din contul Primăriei or. Leova în beneficiul lui Guștiuc Valeriu a prejudiciului material, constituit din cheltuielile judiciare suportate în sensul remiterii corespondenței în cuantum de 18,60 lei (optsprezece lei 60 bani).

În rest cererea reclamantului se respinge ca neîntemeiată.

Se explică părților că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 15 zile este un termen de decădere.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Judecător /semnat/ Maria Ganganu

Copia corespunde originalului
Judecătorul Judecătoriei Hîncești,
sediul Central Maria Ganganu